

en noget simplere Maade, saaledes som der blev stillet Ændringsforslag om i Folketinget i forrige Samling, men man har bøjet sig for Ministerens Opfattelse og indrømmet, at det vilde være det bedste for Sagens Udførelse i Praksis, at man havde et virkelig fast Organ i disse bygningskyndige Mænd, som baade Ministeren, Stiftsøvrigheden, Provstesynet o. s. v. til enhver Tid kunde henvende sig til. Vi foreslaar derfor, at der ansættes 7 bygningskyndige Mænd til Hjælp for disse forskellige Institutioner, een for hvert Stift.

Udvalget har ment, at Loven nærmest skulde have en midlertidig Karakter, og at Tilsynet med Præstegaardene ved en senere Lejlighed skulde ind under et andet Syn. Man har tillige ment, at den Udgift, som følger af Loven, maaske efterhaanden kunde overføres fra Finanskassen til Lønningsfonden, i hvert Fald i nogen Grad. Det kan ikke ske i Øjeblikket, da Lønningsfonden er ret anstrengt, og vi mener derfor, at der bør stilles et vist Beløb aarlig til Raadighed ved Lovens Gennemførelse. Vi har skrevet, at dette Beløb indtil videre fortrinsvis skulde ydes af Statskassen, og vi har med dette Udtryk villet tilkendegive, at Beløbet eventuelt kunde formindskes. Vi har, som sagt, villet fastslaa, at hele Loven har en midlertidig Karakter, og vi har derfor ment, at der ved hvert Aars Finanslovbehandling skulde være Lejlighed til at optage en Forhandling med den højtærede Kirkeminister om, hvorvidt Institutionen har virket, som den burde.

For at naa disse forskellige Maal og faa dem, om jeg saa maa sige, lidt tydeligere udtrykt, end de var i det oprindelige Lovforslag, har vi skrevet dette helt om og ogsaa givet det en anden Titel. Vi har herved ogsaa haft det for Øje, at der burde ske en Indstilling til Kirkeministeren angaaende Besættelsen af Pladserne, og Formen for denne Indstilling vil det høje Ting finde udtrykt dels i Lovforslaget, dels i Bemærkningerne dertil. Efter vor Opfattelse burde Indstillingen ske af Stiftsøvrigheden, og Ministeren skulde saa foretage sin Udnævnelse paa Grundlag af denne Indstilling. Vi har skrevet i Betænkningen, at Stiftsøvrigheden burde indstille indtil 3 kvalificerede Ansøgere — vi finder dette Tal det naturligste —, og at Ministeren saa skulde vælge mellem disse. Jeg vil slutte, som jeg begyndte, med at sige, at jeg har den Ære paa hele Udvalgets Vegne at anbefale dette Lovforslag til Tingets velvillige Behandling.

Trier: Jeg antager, at Lovforslaget, som det nu er affattet, vil kunne tilfredsstille til alle Sider. De, som ønsker de kunstneriske Hensyn varetaget ved Bygningsagerne, faar det Ønske opfyldt ved Bygningskonsulenternes Medvirkning og de bygningskyndige Raadgiveres Udpegelse; de, for hvem de lokale og praktiske Hensyn træder i Forgrunden, har faaet Stiftsøvrighedernes Ret til at øve Indflydelse paa Valget fastslaaet, og de, for hvem det er af Betydning, at man ikke er udsat for at drukne i snævre, lokale Hensyn, og at en passende Ensartethed i Principperne for Afgørelsen Landet over kan gøre sig gældende, vil føle sig betryggede ved, at den øverste Myndighed ved Valget af Raadgiverne er lagt i Ministerens Haand. Der vil sikkert snart ved Samarbejdet imellem Ministeriet og Stiftsøvrighederne og i Ministeriets Forhold til Bygningsinspektøren danne sig en fælles Forstaaelse af Opgavens Løsning, som vil medføre, at Ministeren i Regelen vil kunne følge Stiftsøvrighedernes Indstillinger, og skulde der være Tilfælde, hvor videre rækkende Hensyn taler for, at denne Indstilling fraviges, er det heldigt, at der i Ministerens Ret til at træffe det endelige Valg er en Ventil, som man dog for Sagens og for Samarbejdets Skyld har al Opfordring til ikke at bruge, hvor ikke afgørende Grunde kræver det. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, Udvalget foreslaar.

Kirkeministeren (Poulsen): Jeg kan naturligvis kun være tilfreds med, at man fra alle Sider indenfor Udvalget har anerkendt dette lille Lovforslags Betimelighed og har givet den i Lovforslaget udtrykte Hovedtanke sin Tilslutning. Jeg kan ogsaa uden større Vanskelighed tiltræde en Del af de foreslaaede Ændringer, om jeg end mener, at de ikke betyder Forbedringer. Jeg har intet imod, at man foretager den foreslaaede Ændring i Lovforslagets Titel, altsaa at man i Stedet for „Konsulenter“ siger „sagkyndig Bistand“, om end jeg ikke er sikker paa, at Bistand heller er et fuldt dansk Ord. Jeg mener, at Ordet Konsulent har faaet Borgerret i det danske Sprog. Der findes Konsulenter for Undervisningsministeriet, for Landbrugsministeriet og for Indenrigsministeriet; derfor mente jeg ogsaa, at vi kunde tage Konsulenter under Kirkeministeriet, og jeg maa gøre opmærksom paa, at der, hvis vi ikke bruger dette Ord, vil komme nogle Vanskeligheder med Hensyn til den kongelige Anordning, hvor de nærmere Bestemmelser om de bygnings-